

SVĒTAIS GARS, VĀRDS UN LŪGŠANA

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jāņa 15:7; Mat. 7:7; Ps. 66:18; Jēk. 1:6-8; 1. Jāņa 5:14, 15; Ap.d. 2:38.

ATMIŅAS PANTS:

“Tā arī Gars nāk palīgā mūsu nespēkam, jo mēs nezinām, kas un kā mums jālūdz, bet Gars pats mūs aizstāv ar bezvārdu nopūtām. Un tas, kas izpēta sirdis, zina, kas Garam padomā, tādēļ ka Gars pēc Dieva prāta iestājas par svētajiem.” (Rom. 8:26, 27)

Patiesa garīgums un lūgšana iet roku rokā. Bez lūgšanas nav patiesi garīgas dzīves. Pēc nožēlas varbūt viena no vislielākajām un spiedošākajām vajadzībām ir atmoda mūsu lūgšanu dzīvē. Labā vēsts ir, ka pat savās lūgšanās mēs neesam atstāti bez Svētā Gara palīdzības. Lūgšana velk mūs tuvāk Dievam, tā paceļ mūs Viņa klātbūtnē. Ticības lūgšana padara mūs spējīgus dzīvot, atsaucoties uz Dieva bagātīgajiem apsolījumiem. Mūsu dzīves ir pārveidotas, ja mēs pieprasām svētības, ko Dievs ir apsolījis Savā Vārdā. Dievs ir vairāk nekā spējīgs nodrošināt visas mūsu vajadzības saskaņā ar Savām bagātībām (Fil. 4:19). Patiesa lūgšana un īsts garīgums vienmēr liek uzmanības centrā Dievu un abi ir nopamatoti Viņa rakstītajā Vārdā.

Mums nevajadzētu balstīt savu garīgo dzīvi uz nepastāvīgo pieredzi un personīgajām jūtām, ne arī savās lūgšanās ieviest aizdomīgu, uz meditāciju balstītu praksi. Drīzāk mūsu garīgumam jānāk no Bībeles un tam jāievēro Dieva griba, kāda tā atklāta Viņa Vārdā. Tas ir Svētais Gars, kurš pamodina mūsos ilgas meklēt Dieva klātbūtni lūgšanā un pacelt citam citu savās aizlūgšanās.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 11. martā.

Lūgšana, kas Dievu iepriecina

Lai gan ietērtas dievbijības apmetnī, daudzas lūgšanas ir nepareizu motīvu vadītas. Mēs varam lūgt, lai kāda cilvēka dzīvība tiktu saglabāta, jo mums nepatīk dzīvot vieniem. Mēs varam lūgt pēc veiksmes Dieva darbā, jo mums ir svarīga loma tajā. Mēs varam lūgt pēc kāda cilvēka atgriešanās, jo tad mūsu dzīve būs vienkāršāka. Bieži mūsu lūgšanas vairāk centrējas uz to, ko mēs gribam, nevis uz to, ko grib Dievs. Lūgšanām, kas ir Dievam patīkamas, ir cits virziens.

Izlasi Jāņa 15:7. Kāpēc ir svarīgi, lai mēs savās lūgšanās mājotu Jēzū un lai Viņa Vārds mājotu mūsos? Kāds atšķirīgs virziens būs mūsu lūgšanām, ja mēs nemājosim Jēzū?

Meklēt Dievu pirmajā vietā un baudīt Viņa sadraudzību ir svarīgāk nekā jebkas cits, ko Viņš varētu mums dot. Ja Dievs ienāk mūsu dzīvē, mēs gribēsim darīt to, ko Viņš grib. Viņa domas veidos mūsu ilgas. Ja reiz Dievs ir mūsu lūgšanu centrā, mēs sāksim lūgt no Viņa redzespunkta. Mēs sāksim redzēt visu savu dzīvi Viņa acīm. Šī perspektīva padara lūgšanu cildenāku.

Dievs ir dziļi ieinteresēts mūsos. Viņš ilgojas būt daļa no visiem mūsu dzīves aspektiem: mūsu satraukumiem, bailēm, vēlmēm, cerībām, ilgām, priekiem, mūsu neveiksmēm – no pilnīgi visa. Mēs varam ar Viņu runāt par šiem jautājumiem kā ar labu draugu. Un mēs raudzīsimies uz visu to ar Viņa acīm.

Lūgšana nepārmaina Dievu, tā maina mūs, jo mēs nonākam dzīvi pārveidojošajā Dieva klātbūtnē.

“Lūgšana ir sirds atvēršana Dievam kā Draugam. Ne tāpēc, ka tas būtu nepieciešams, lai Dievam darītu zināmu, kas mēs esam, bet lai padarītu mūs spējīgus uzņemt Viņu. Lūgšana nenoved Dievu lejā pie mums, bet paceļ mūs augšā pie Viņa.” (E. Vaita “Ceļš pie Kristus”, 93. lpp.)

Cik spēcīgs citāts! Tas aptver tik daudz no tās realitātes, ko lūgšana dara mums un mūsu labā. Tikai lūgšana dara mūs par atvērtiem traukiem žēlastības, Dieva spēka un Viņa klātbūtnes uzņemšanai mūsu dzīvē. Kurš gan kādreiz nav piedzīvojis, ka lūgšana tuvina Dievam?

Padomā par savu lūgšanu dzīvi: par ko tu lūdz, kad tu lūdz, kāpēc tu lūdz utt. Ko tas stāsta tev par tavu garīgo stāvokli un par tavām attiecībām ar Dievu? Ko tev vajadzētu mainīt?

Bībeliskas lūgšanas pamats: lūdz Dievam

Izlasi Mat. 7:7. Pirms mēs varam kaut ko saņemt no Dieva, mums pēc tā jālūdz. Kāpēc mūsu lūgums ir tik svarīgs, ja Dievs tik un tā zina visu?_____

Lūguma izteikšana atklāj mūsu ilgas un apliecina mūsu uzticību Dievam. Lūgšanā mēs tuvojamies Viņam, no kura mēs gaidām atbalstu un palīdzību. Lūdzot Dievu, mēs arī atklāti dodam Viņam atļauju darboties mūsu labā. Dievs grib, lai mēs vērsāmie pie Viņa. Viņš ilgojas, lai mēs nesam pie Viņa savas lūgšanu vajadzības. Ja nelūgsim, tad arī nesaņemsim dāvanas, ko Viņš ir apsolījis. Jēzus teica: "Lūdziet, un jums tiks dots, meklējiet, un jūs atradīsiet, klauziniet, un jums atvērs. Ikviens, kas lūdz, saņem, un, kas meklē, atrod, un tam, kas klauzina, atvērs." (Lūk. 11:9, 10)

Izlasi Marka 11:24; 1. Jāņa 5:14 un Ps. 66:18. Kāpēc neviens lūgums Dievam nav par lielu? Kāpēc ir labi zināt, ka Dievs ir dāsns un Viņam patīk dalīties ar mums no Savas pārpilnības? Kāds ir priekšnosacījums, lai Dievs piepildītu mūsu lūgšanas?_____

Mēs patiešām varam lūgt Dievam visu. Neviens lūgums nav par mazu vai pārāk nesvarīgs Viņam. Un neviens lūgums nav tik liels, ka Dievs nevarētu ar to tikt galā. Viņš ir visvarens. Ticībā mēs varam piesaukt katru apsolījumu Bībelē un saņemt apsolīto dāvanu no Viņa rokām saskaņā ar Viņa gribu (2. Kor. 1:20).

Tomēr ir daži nosacījumi, lai mēs saņemtu to, ko lūdzam. Ja neesam labprātīgi pilnībā nodoties Dievam un ja mūsu lūgumi atspoguļo tikai mūsu savtīgās un grēcīgās ilgas, Dievs neatbildēs uz mūsu lūgšanām (sk. Jes. 59:1, 2). Svarīgs nosacījums lūgšanu piepildīšanai ir mūsu labprātība sekot Dieva gribai un būt paklausīgiem. "Visas Viņa [Dieva] dāvanas ir apsolītas ar paklausības nosacījumu." (E. Vaita "Kristus līdzības", 145. lpp.) Zinot, ka Dievs ir dāsns, mēs varam drosmīgi nākt pie Viņa. "Kungs nav pagodināts ar garlaicīgām lūgšanām, kuras parāda, ka nekas netiek sagaidīts. Viņš ilgojas, lai visi, kas tic, tuvojas ar nopietnību un pārliecību žēlastības tronim." (E. Vaita "Laika zīmes", 1901. g. 7. aug.)

Bībeliskas lūgšanas pamats: ticī

Izlasi Marka 11:24. Kādu vēl aspektu Jēzus min saistībā ar lūgšanu? _____

Pienest lūgumu vien ir par maz. Otrs svarīgs aspekts, kam jābūt mūsu lūgšanās, ir ticība. Vēstulē ebrejiem ir teikts, ka "bez ticības nav iespējams Dievam patikt" (Ebr. 11:6). Kad mēs zemojamies Dieva priekšā un atveram Bībelē jebkuru no trim tūkstošiem apsolījumu un tad lūdzam Dievam maza bērna vienkāršībā piepildīt Viņa apsolījumu mūsu labā, mums ir jātic, ka Viņš darīs vislabāko mūsu dzīvē Savā laikā.

Izlasi Jēk. 1:6-8. Kā pants apraksta cilvēku, kam trūkst ticības? Kāpēc ticība ir priekšnosacījums apsolīto dāvanu saņemšanai? _____

Ja mēs nākam pie Dieva, mums ir jātic, ka Viņš eksistē un ka Viņš atalgos tos, kas Viņu meklē. Ietekmīgu lūgšanu ir jāpavada ticībai, ka Dievs var ne tikai atbildēt, bet ka Viņš to arī darīs saskaņā ar Savu dievišķo gribu.

Bībelē ticēšana ir saistīta ar uzticēšanos. Mēs varam uzticēties kādam tikai tad, ja zinām, ka šis cilvēks ir uzticams. Ja mēs kavējamies šaubās par to, vai Dievs turēs Savus apsolījumus, mēs svārstāmies un nevaram sagaidīt, ka saņemsim kaut ko no Viņa. Ticēt nozīmē turēt Dievu pie vārda. Tas nozīmē būt atkarīgiem no Dieva un Viņa apsolījumiem, pat ja mūsu jūtas saka kaut ko citu. Jo "ticība ir cerības pamatā, tā pārliecina par neredzamām lietām". (Ebr. 11:1 Ticība pieķeras Dieva apsolījumiem, jo mēs uzticamies tam, ko Viņš ir teicis (Ebr. 11:11). Ticība zina, ka "Dievam nav iespējams melot" (Ebr. 6:18). Dievs ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi (Ebr. 13:8). Ticība zina, ka Dievam nekas nav neiespējams (Lūk. 1:37).

Ticība atver durvis uz dievišķo mantnīcu. Caur Svēto Garu Dievs pamudina ikkatru sirdi uzticēties Dieva Vārdam un ar ticības sviru mūsu lūgšanas kustina visvareno roku.

Kas tev palīdz kļūt stiprākam ticībā? Kāds Jēzus aspekts palīdz tev uzticēties Viņa labprātībai un spējai palīdzēt tev vajadzīgajā brīdī? _____

Bībeliskas lūgšanas pamats: piesauc Dieva apsolījumus

Visa ticība ir nederīga, ja mēs nepieprasām to, ko esam lūguši.

Izlasi 1. Jāņa 5:14, 15. Kāds ir iemesls mūsu pajāvībai, ka Dievs mūs dzird un ka mēs saņemam to, ko esam no Viņa lūguši? _____

Trešais bībeliskas lūgšanas aspekts ir pieņemšana. Pēc tam, kad mēs esam lūguši Dievu un ticam Viņa apsolījumiem, mums ir jāturas pie tā, ko Viņš ir apsolījis. Mēs pieķeramies Dieva apsolījumiem un ticībā pateicamies Viņam par to, pat pirms esam to saņēmuši. Tādējādi mē pieņemam apsolījumus savā sirdī. E. Vaita teica, ka "mēs varam lūgt pēc visām dāvanām, ko Viņš ir apsolījis. Tad mums ir jātic, ka tās saņemsim un pateicībā Dievam atgriezīsim to, ko esam saņēmuši." ("Audzināšana" 258. lpp.)

Lūk. 8:11 Jēzus salīdzina Dieva Vārdu ar sēklu. Tieši tāpat kā ābola sēklā ir ieslēpta visa ābele, apsolījumi satur Dieva dāvanu. Kad mēs pieķeramies apsolījumam un pateicamies Dievam par to, mums jau pieder Viņa apsolītā dāvana. Mēs saņemam apsolīto ticībā, pat pirms mēs to jūtam vai redzam.

Piemērs ar Lācara augšāmcelšanos Jāņa 11. nodaļā ilustrē, ka Jēzus šādi lūdza. Jēzus precīzi zināja, kāda ir Dieva griba šajā situācijā. Jāņa 11:11 teikts, ka Viņš bija labprātīgs darīt Dievu gribu un ka Viņš bija paklausīgs. Jāņa 11:39-41 mēs lasām, ka Jēzus Tēvam jau iepriekš pateicās, ka Viņš ir uzmodinājis Lācaru, kaut arī Lācars vēl atradās kapā. Kad Jēzus bija pateicies Dievam, Viņa lūgums tika piepildīts. Kā Dieva bērniem mums ir jādzīvo, balstoties uz Viņa apsolījumiem, nevis uz Viņa paskaidrojumiem. Pat ja mēs nevaram izskaidrot visu, mēs varam uzticēties Viņa apsolījumiem.

"Kungs saka: 'Piesauc Mani bēdu laikā!' (Ps. 50:15) Dievs mūs aicina atklāt Viņam savu neizpratni, savas vajadzības un nepieciešamību pēc dievišķās palīdzības. Viņš vēlas, lai mēs savās lūgšanās nekavētos. Tikko rodas grūtības, mums dedzīgi jālūdz. Ar neatlaidīgajām lūgšanām mēs liecinām par savu stipro uzticēšanos Dievam. Vajadzības sajūta mums liek lūgt nopietni, un Debesu Tēvu mūsu lūgumi aizkustina." (E. Vaita "Kristus līdzības", 172. lpp.)

Kāpēc ir tik svarīgi vienmēr visu nest pie Dieva lūgšanā? _____

Lūgšana pēc Svētā Gara

Izlasi Ef. 3:16 un Ap.d. 2:38. Ko šie panti stāsta par Svētā Gara saņemšanu mūsu dzīvē? _____

Ir daudzas lietas, par kurām mēs varam lūgt, bet ir tikai viena liela vajadzība šajos grūtajos laikos: tā ir Svētā Gara dāvana. Tā ir vislielākā dāvana, ko Jēzus var iedot. Piešķirot Svēto Garu, Dievs nevarēja Saviem ļaudīm iedot vēl vairāk (galu galā, vai iespējams vēl ko pievienot pašam Dievam?). Caur Viņu un Viņa darbu mūsu dzīvē tiek nodrošinātas visas mūsu vajadzības. Svētā Gara svētības nesīs sev līdzīgas citas svētības.

Tomēr ir kāds liels šķērslis, un tie esam mēs paši, jo mēs bieži esam nesaņēmuši Svēto Garu. Tieši tāpat kā Jaunās Derības draudzes laikos, mums ir jāsaprot, ka vispirms mums ir jāatgriežas un jānodod sava dzīve pilnībā Jēzum. Jā, tas ir tikai Svētā Gara pamudinājums, kas mums ļauj to darīt.

Tomēr, kad mēs atsaucamies Viņa mudinājumiem, grēka nožēla ir pirmais Svētā Gara darba auglis mūsu dzīvē. Pazemībā un ticībā mums ir jāatzīst savi grēki, lai Viņš var šķīstīt mūs no visas netaisnības. Mums ir jāsaprot, cik atkrituši mēs esam un cik ļoti mums ir vajadzīgs Dievs un Viņa žēlastība. Bez Viņa mēs esam pazuduši, miruši savos grēkos un nolemti mūžīgam zaudējumam.

Tādējādi nopietnās lūgšanās mēs izpildīsim nosacījumu, saskaņā ar kuru Dievs ir apsolījis dot mums Savu Svēto Garu. Tad viss, kas mums ir jā dara, ir lūgt Dievu, un Viņš ar lielu prieku dāvās mums Savu Garu. "Debesu Tēvs ir labprātīgāks dot Svēto Garu tiem, kas to lūdz, nekā laicīgie vecāki dod labas dāvanas saviem bērniem." (E. Vaita "Jūs saņemsiet spēku", 284. lpp.)

Tāpat kā ar citām garīgām lietām Svētā Gara dāvana nekad nav pašmērķis. Viņš tiek dots, lai paaugstinātu Jēzu, atveidotu Kristus raksturu mūsu dzīvē un padarītu mūs spējīgus kalpot citiem, veidojot Kristus miesu, draudzi. Tāpēc jebkura pielūgsmē, vai tā būtu publiska vai personīga, kas paaugstina Garu vairāk nekā Jēzu Kristu, ir nepareiza. Jo Jēzū mums ir "pieeja pie Tēva vienā Garā" (Ef. 2:18).

Kāpēc Svētā Gara dāvana ir vislielākā dāvana, ko Jēzus mums varēja dot? Kāda ir bijusi tava pieredze ar Svētā Gara realitāti tavā dzīvē? Cik atšķirīga būtu tava dzīve bez šīs dāvanas? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā "Kristus līdzības" nodaļu "Lūgt, lai dotu" 139.–149. lpp. Iedrošinošus apsolījumus meklē noderīgā kompilācijā "God has Promised" (E. Vaita, Washington, D. C.: Review and Herald, 1982).

Bez lūgšanas mums nebūtu garīga spēka dzīvē, jo lūgšana savieno mūs ar šī spēka Avotu. Bez lūgšanas mums nebūtu dzīvas saiknes ar Dievu. Mēs būtu tukši trauki, kam ir "dievbijības forma", bet mums nebūtu spēka un apsolījumu dāvanas no augšienes. Un, bez šaubām, kā mēs jau redzējām šajā nedēļā, mums ir doti brīnišķīgi apsolījumi, kā Dievs ir atbildējis lūgšanas. Bet kā ir laikos, kad mēs nesaņemam to, ko esam lūguši, pat ja esam centušies izpildīt visus nosacījumus, cik vien labi ar savām Dieva dotajām spējām to esam varējuši? "Bet neesiet mazdūšīgi, ja jūsu lūgšanas nenes tūlītēju atbildi. Kungs redz, ka lūgšana bieži ir sajaukta ar laicīgumu. Cilvēki lūdz pēc tā, kas apmierinās viņu savtīgās ilgas, un Kungs nepiepilda viņu lūgumus tā, kā viņi ir gaidījuši. Viņš vada tos caur pārbaudījumiem, Viņš vada tos caur pazemojumiem, kamēr viņi skaidri redz, kādas ir viņu vajadzības. Viņš nedod cilvēkiem to, kas apmierinās viņu samaitāto ēstkāri un kas izrādīsies kaitīgs un padarīs viņus par apkaunojumu Dievam. Viņš nedod cilvēkiem to, kas tikai apmierinās viņu godkāri un darbosies tikai, lai paaugstinātu sevi. Kad mēs nākam pie Dieva, mums ir jābūt nožēlas pilniem un pakļāvīgiem, nododot visu Viņa svētajai gribai." (E. Vaita "Debesu vietās", 89. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādos veidos lūgšana ietekmē visu mūsu garīgo eksistenci? Tas ir, kāda ir lūgšanas ietekme uz tevi, kad tu lūdz? Kādā ziņā tu esi citādāks pēc lūgšanas, nekā pirms tam?

2. Ko tu teiktu kādam, kas ir lūdzis un lūdzis par kaut ko un tomēr nav noticis tā, kā šis cilvēks ir cerējis, piemēram, par slima bērna dziedināšanu vai tamlīdzīgi? Kā lai mēs mācāmies uzticēties Dievam pat šādās situācijās?

3. Grupā pārrunājiet savu lūgšanas pieredzi un ko tā jums nozīmē. Ko tu esi iemācījies par lūgšanu, kas varētu palīdzēt kādam, kas varbūt cīnās, lai saprastu lūgšanas jēgu?

4. Kāpēc ir svarīgi lūgt, pat ja mēs pilnībā nesaprotam, kā lūgšanas darbojas?